

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 09-146874
Dato :

Til

Folketingets Finansudvalg

L 219 - forslag til lov om finanslov for finansåret 2010.

Hermed sendes svar på. § 9 Spørgsmål 2 af 3. september 2009 Ad §
9.21.01.Skat.

(L 219)

Kristian Jensen

/Tina R. Olsen

§ 9 Spørgsmål 2 Ad § 9. 21.01.Skat

Udvalget ønsker en oversigt over ikke-inddrivelige restancer, og hvad udviklingen er år for år. Der ønskes desuden en redegørelse for, hvorvidt de afskrives og med hvilke beløb.

Svar:

SKAT har oplyst:

”SKAT opdeler restancemassen i inddrivelige restancer og ikke-inddrivelige restancer. Dette er nødvendigt for, at SKAT kan give et så retvisende billede af den inddrivelige restancemasse som muligt. Det er alene de inddrivelige restancer, der indgår i SKATs måltal på finansloven vedrørende restancerne. Derfor gennemfører SKAT en konkret vurdering i hver sag af, hvornår en restance vurderes at være ikke-inddrivelig og dermed udgå af måltallet på finansloven.

Det forhold, at en restance overgår fra at være inddrivelig til at være ikke-inddrivelig, er ikke et udtryk for, at restancen ikke fortsat søges inddrevet, såfremt der er mulighed herfor. Restancen er stadig retskraftig og forsøges inddrevet, men indgår uanset disse inddrivelsestiltag ikke længere i den restancemasse, som inddrivelsesindsatsen måles på i forhold til finansloven. Der er således ikke tale om, at SKAT ”opgiver” kravet, når restancen vurderes at være ikke-inddrivelig. Der er alene tale om, hvorvidt restancen tæller med i det tal, som der måles på i forhold til finansloven, og hvorvidt restancen udgiftsføres i statsregnskabet eller ej.

Der anvendes forskellige betegnelser for inddrivelige/ikke-inddrivelige på henholdsvis personskatte- og virksomhedsrestanceområdet.

På personskatteområdet bruges betegnelsen, at ”restancen afskrives som uerholdelig”. Restancen afskrives og udgiftsføres i statsregnskabet og tæller ikke længere med i finanslovens måltal. Restancen forsøges dog stadig inddrevet, såfremt der er mulighed herfor. Som eksempel kan nævnes, at hvis en skyldner er på kontanthjælp, så vil en restskat kunne afskrives som uerholdelig. Kontanthjælpsmodtageren har som udgangspunkt ingen betalingsevne og kan derfor ikke afvikle sin restance. Ved at afskrive restskatten som uerholdelig, undgås det, at restskatten genererer renter på årsopgørelsen, som kan medføre nye restskatter, der heller ikke kan betales. Dermed øges restancetilvæksten. Såfremt skyldneren på et senere tidspunkt får betalingsevne vil inddrivelsen blive genoptaget.

På virksomhedsrestanceområdet bruges betegnelsen, at restancen ”kodes som ikke-inddrivelig”, men kodningen medfører ikke automatisk, at restancen udgiftsføres i statsregnskabet, selvom den ikke længere tæller med i den inddriveli-

ge restancemasse, og dermed ikke indgår i finanslovens måltal. Som eksempel kan nævnes, at hvis der bliver indgivet konkursbegæring mod en personlig drevet virksomhed, så kan restancen kodes som ikke-inddrivelig.

Såfremt den personlige drevne virksomhed ophører endeligt i forbindelse med konkurs, vil der fortsat være personlig hæftelse for skattekravet. Hvis disse restancer efterfølgende ikke skønnes at kunne inddrives, vil de få betegnelsen RUF (Retskraftige Uerholdelige Fordringer). Når en restance får betegnelsen RUF, er det således sidste skridt, inden der på et tidspunkt foretages en endelig afskrivning af kravet. Disse restancer tæller ikke med i måltallet på finansloven og udgiftsføres i statsregnskabet.

Nedenfor er i skemaform oplistet en oversigt over sammenhængen mellem reguleringsområder holdt op mod måltal på finansloven og statsregnskabet:

Reguleringsområder	Indgår i måltallet på finansloven	Udgiftsført i statsregnskabet
Uerholdelige personskatter	Nej	Ja
Ikke-inddrivelige virksomhedsskatter/afgifter	Nej	Nej
RUF (Retskraftige Uerholdelige Fordringer)	Nej	Ja

I nedenstående tabel 1 og 2 er en oversigt over henholdsvis ikke-inddrivelige virksomhedsrestancer og uerholdelige men fortsat retskraftige person- og virksomhedsrestancer. Beløbene er opgjort ultimo året 2006-2008 og ultimo juli 2009.

Tabel 1 – Ikke-inddrivelige virksomhedsrestancer i mio. kr.

Ultimo	Ikke-inddrivelig A-skat, moms mv. (DR)	Ikke-inddrivelig selskabsskat, punktafgifter mv. (SAP+SSR)	Total
2006	4.836	4.147	8.983
2007	5.504	4.818	10.322
2008	6.117	6.102	12.219
jul-09	7.040	11.156	18.196

Tabel 2 – Uerholdelige, men fortsat retskraftige, person- og virksomhedsrestancer i mio. kr.

Ultimo	Uerholdelige personskatter og arbejdsmarkedsbidrag (KOBRA)	Uerholdelige fordringer vedr. afmeldte virksomheder (RUF)	Total
2006	5.552	9.289	14.841
2007	6.121	8.551	14.671
2008	6.170	8.543	14.714
jul-09	5.848	8.947	14.795

Som nævnt medfører det forhold, at en restance overgår fra at være inddrivelig til at være ikke-inddrivelig ikke, at restancen ikke fortsat søges inddrevet, såfremt der er mulighed herfor. Restancer kan dog endelig afskrives, således at de ikke længere eksisterer, hvilket reelt betyder, at restancerne ikke længere forsøges inddrevet. Endelig afskrivning sker først, når det er konstateret, at restancen aldrig vil blive indbetalt eksempelvis i tilfælde af skyldnernes død, bevilling af eftergivelse, gældsanering mv. Som det fremgår af tabel 3, er det alene en mindre del af restancerne, der afskrives endeligt, set i forhold til de restancer, der vurderes at være uerholdelige, men fortsat forsøges inddrevet.

I nedenstående tabel 3 er vist udviklingen i endelig afskrevne restancer ultimo året 2006 til 2008.

Tabel 3 – Udgiftsførte Skatte- og afgiftsrestancer i mio. kr.

Ultimo	Udgiftsførte skatte- og afgiftsrestancer
2006	3.082
2007	3.572
2008	2.215

Beløb i tabel 1 og 2 opdateres månedligt, mens beløb i tabel 3 kun opdateres årligt i forbindelse med afrapportering til Danmarks Statistik.

Oprydning i uinddrivelige restancer gennem afskrivning og eftergivelse.

Med den nye inddrivelseslov, der trådte i kraft den 1. januar 2009, er der åbnet nye muligheder for afskrivning af gæld til det offentlige. SKAT har på baggrund heraf påbegyndt en oprydning af den eksisterende restancemasse, hvor restancer, der ikke vil kunne inddrives, vil blive endelig afskrevet og således ikke længere forsøgt inddrevet.

Hvorvidt en restance endeligt afskrives indgår nu som en almindelig del af inddrivelsesarbejdet, idet der ikke vil blive brugt ressourcer på at afbryde forældelse på restancer, hvor det vurderes, at disse ikke vil kunne inddrives nu eller fremadrettet.

Samlet set vil endelig afskrivning og eftergivelse af disse restancer betyde, at SKAT kan give et mere retvisende billede af, hvad virksomheder og borgere skylder det offentlige. SKAT har derfor mulighed for at gennemføre en bedre prioritering og ressourcestyring af de inddrivelige restancer, herunder kommunale krav. Endelig afskrivning vil give sig udslag i den fremadrettede opgørelse af de udgiftsførte skatte- og afgiftsrestancer, jf. tabel 3.”